

git hoc modo. enim p quia. virgam qua ad regēdum
 equū vsus fuerat in oculum vnus barbari direxit. No
 ta q. Valerius dicit vsus fuerat non dicit vtebat: quia
 captiuus ne eciam equū ducere potest vel regere cum
 sit seruus. qui barbarus vi doloris accensus sicca. i. gla
 dio acuto latus crassi confodit. & dum se vlsciscitē bar
 barus. imperatorem romanū turpitudine maiestatis
 amisse liberauit. Deinde hunc actū extollens. Valeri
 us dicit. Crassus fortitudine sua: ostendit q̄ indignū
 virum tam graui contumelia barbarus afficere noluisset.
 Non erat enim dignus in seruitutē redigi & vere hoc
 ostendit Crassus. quoniā quidem sue libertati mirabi
 les laq̄os ab ea cōtumelia iniectos prudēter pariter &
 fortiter rupit & se aristonico iā donatū sue dignitati
 reddidit. Vide animum rom inoz. Nam ex hoc q̄ cau
 sam mortis sue dedit. Dicit Valerius q̄ se ab aristoni
 co liberauit: & se ipsum morēdo libertati restituit.

Eodem mentis pposito.

Hic scipio fuit socer pompey. De scipionū magno ge
 nere ortum trabēs. qui postquā viriliter generis sui
 partes bellando in asia defendit: tandē a cesarianis mi
 litibus victus p nauigium in hispaniā vadens cesaris
 partes inuenit in mari: cū quibus bellādo videns nauē
 qua vehebat ab hostibus captā. p̄cordia sua transuer
 berauit ac demū querentibus cesarianis militibus vbi
 nā eēt ip̄erator p̄stratus in pupi nōdum mortuus res
 pondit imperator. se bene habet tantūq̄ eloqui valuit
 quantum satis erat ad testandā eterne laudis fortitu
 dinem. Hoc narratū inuenies & a seneca in epistolis et
 Suetonius idem narrat.

Tui quoq̄ clarissimi.

Quia posuit exempla illorū que causam mortis prestite
 runt. Vt potius morerent liberi q̄ viuerent miseri. &
 illoz qui eadem causa se ipsos interfecerunt ponit ca
 thonis exemplum in se & i sua filia. lege sic. O catho
 nicensis a puincia sic dicta. tui q̄ clarissimi excessus

De Calu 27